

Lad os bære hjertet frem
i det grønne Betlehem
hér, hvor Ånden bytter stenen
med Det Røde Hav i venen
gråden med en himmelbæk.

Ved vort eget bedeslag
blir det messetid i dag
skønt vi rummer æblebjælken
ser vi, der er ko til mælken
i Vorherres barnestald.

Vi har rørt en englesky
i den lille salmeby
og de hvide brød må rulle
når det regner, blir vi fulde
roden har vi ovenfra.

I den åbne kirkekrop
høres vores løvgalop
selv Vorherre måtte fødes
af en jord, hvoraf vi gødes
skyen er hans guldcigar.

Kød om stenen er der vist
som på gravens blomsterrist
men som alle mirabeller
brød vi ud af dødens celler
vi er vore egne børn.
(2013)

Når klokken slår ni
så ankommer vi
til kirken, der aldrig får ende
når klokken slår tolv
er mannaen kold
og sangen er gledet af hænde.

Når klokken slår tre
da slubrer vi te
og fuglene pipper ved ruden
da husker vi på
at Herrens de små
kan synge, og orglet foruden.

Når klokken slår fem
står døren på klem
så næsten kan se, at vi blunder
han ventes som gæst
med redningens vest
så drømmene ikke går under.

Når klokken slår til
da véd vi, han vil
besøge den knugede syge
når klokken er tømt
og drømmen er drømt
da skylles hun hvid af en byge.

Når klokken slår ni
er dagen forbi
når klokken slår seksten og sytten
i kirken til havs
er kalkningen snavs
endnu, men så vender vi bøtten.

Når klokken er væk
så sluger vi blæk
og tiden blir blå som en kejser
min Jesus er ren
med øjne som sten
der blusser i himlen, vi rejser.
(2007)

Jeg viger i min sjæl
så der blir plads til dig
jeg mærkede en pæl
på din Egyptenvej
halleluja,
goddag, goddag
barn Jesus.

Jeg viger for en by
af palisandergråd
keruberne i sky
har slugt den røde tråd
og marken går
i seng i år
barn Jesus.

Jeg tørner som en sø
imod den mørke gavl
min hjerne er en ø
september som kong Saul
den stride blæst
er sengehest
barn Jesus.

Jeg skriver på en hval
at du kom helt herhen
for i min sovesal
dér har jeg ingen ven
mit morgenbord
er hylekor
barn Jesus.

Jeg nipper med en krog
til dette kæmpehav
måske ku jeg få sprog
hvis alle andre tav
farvel, farvel
forløsning selv
barn Jesus.
(2006)

Kære Gud, kære Gud
lad mig komme op til dig
kære Gud, kære Gud
ad den snævre port, den trange vej

Kære Gud, kære Gud
verdens liv gør mig fortræd
kære Gud, kære Gud
jeg er gemt i sengen, jeg er ræd.

Kære Gud, kære Gud
når jeg sidder på mit tag
kære Gud, kære Gud
blir jeg Himmelfuld af morgendag.

Kære Gud, kære Gud
når jeg står I Betlehem
kære Gud, kære Gud
er der lys I træet, jeg vil hjem.

Kære Gud, kære Gud
når jeg ikke bærer slør
kære Gud, kære Gud
kan jeg banke på din Himmeldør.

Kære Gud, kære Gud
når jeg standser som en fugl
kære Gud, kære Gud
er det kun i Himlen, det er jul.
(2007)

Sneen er støvet fra englenes vinger
halleluja
varmen i svælget er klokker, der ringer
halleluja
får vi da brød
får vi da vin
kærlighedslød
evigheds-Rhin
er vi engle i dag.

Noderne gnistrer som lette safirer
halleluja
trapperne fører mod hjortegevirer
halleluja
knæler vi hér
under din sky
fløj vores stær
marernes gry
vi må starte med a.

Kristus har klædt sig i rosernes kurver
halleluja
han vil forsyne med fred, når vi spurver
halleluja
dagen er sti
smerte forbi
englene stod
vagt ved hans rod
der blev svunget herfra.

Kristus til bords er den bedste af rejser
halleluja
han er Vor Frelser og iskremens kejser
halleluja
bødlernes vom
vendte sig om
magerens kat
spinder i nat
vi vil synge hurra.
(2006)

Vi planter en skov af lærketro
i vintersolens nakke
hér nyder vi freden uden sko
den kommer på en bakke
og øksen har delt en smertebro
da vil vi gerne takke.

Og træder du rundt om afgrundsfald
med Moses ved din side
og ser du en strøm af rosenral
når frygt og sorg må slide
da koges der grød, hvor julebal
gør alle nætter hvide.

Og standser du op ved træets fod
hvor Herrens gaver lyner
da ser du i stjernerne hans mod
og mange andre syner
i solhvervets Himmel har du rod
hvor skyerne er dyner.

Vi kløver et kors i ny og næ
det var jo englenes ramme
vi ser på det smukke juletræ
når hænderne blir klamme
vi hører et brus af vingekræ
lad Kristusglæden flamme!
(2006)